

*Norsk
sangbok*

INNHOOLD

SE ILDEN LYSE	4
DEI GAMLE FJELL	5
DET HAINLE OM Å LEVE	6
TIL LAGS AAT ALLE KAN INGEN GJERA	7
JA ALLE SAMMAN ME MED LYT VERA	7
DEN FYRSTE SONG	7
KJERRINGA MED STAVEN	8
PER SPELEMANN	8
DANSE MI VISE	8
NÅR HIMMELEN FALLER NED	9
Å EG VEIT MEG EIT LAND	10
MOR JEG VIL TILBAKE	11
VOI VOI	12
FOR VÅR JORD	13

SE ILDEN LYSE

Se ilden lyse over jord
Se jorden bli en stjerne fager og
stor
Som en snekrystall mot himlens
blå
Svever den drømmen vi lever på

Gå mot det lyset som flammer i
nord
Gå til det landet hvor trollene bor
Der hvor alle er venn
Med vinteren

Gå mot den fremtid du vet du kan
få
Gå mot den himmel som drømmen
kan nå
Gå den bratteste vei
Jeg går med deg

Gi meg glede når vi er sammen
Lån meg din hånd når jeg går meg
vill
Hvis jeg fryser gir du meg varme
I din nærhet hører jeg til

Se ilden lyse over jord
Se jorden bli en stjerne fager og
stor
Som en snekrystall mot himlens
blå
Svever den drømmen vi lever på

Nordlyset tenner en flamme for
fred
Du er den venn jeg vil dele den

med
Når din verden bli min
Og min blir din

Gi meg glede når vi er sammen
Lån meg din hånd når jeg går meg
vill
Hvis jeg fryser gir du meg varme
I din nærhet hører jeg til

Se ilden lyse over jord
Se jorden bli en stjerne fager og
stor
Som en snekrystall mot himlens
blå
Svever den drømmen vi lever på
Svever den drømmen vi lever på

DEI GAMLE FJELL

Dei gamle fjell i syningom
er alltid eins at sjå,
med same gamle bryningom
og same toppom på.
I bygdom byggja sveinarne,
og huset stender laust;
men dei gamle merkesteinarne
dei standa lika traust.

På fjellom er det leikande
at ganga til og frå.
og kring um toppen reikande
so vidt um land at sjå:
til Havet kring um strenderna
med skip som fuglar små,
og til fjelli kring um grenderna
med tusund bakkar blå.
Der er so mange hendingar
i bygdom komne til;
me sjaå so mange vendingar
alt på eit litet bil.
Dei hava snutt um vollarne
og flutt og rudt og bygt;
men dei gode gamle kollarne
dei standa lika trygt.

So stod dei gjenom tiderna
vel mange tusund år;
og graset voks um liderna,
og lauvet kom kvar vår;
og vinden tok um topparne
og vatnet tok um fot;
men dei gilde gamle kropparne
dei toko traust i mot.

*Låtskrivere: Norsk Folketone
Tekst: Ivar Aasen.*

DET HAINLE OM Å LEVE

Vess rett er rett og feil
Er feil er det siste ordet sagt
Og så bli trist for tristhets
Skyld kan bli en gråtkvalt kamp om
makt
Men ka hjelpe det med
Tåra då når auan berre ser'
At rett er rett og feil er
Feil då kan æ ikkje sei
Nå' meir

Førr æ snakke om å leve æ
snakke om å gje
Æ Snakke om å ælske æ snakke
om å se
Æ Snakke om å sønge så høgt
som æ vil
Æ Snakke om å gjønge te æ får te
det æ vil

Vess svart e svart og kvitt
E kvitt då e du blind førr alt
Då ser du ikkje lys nå' meir
I varmen blir det kaldt
Du blir ein sjakkbrett mønstrat
konstruksjon med pepitarutat sjæl
Vess kvitt førr dæ e berre
Kvitt har du slådd live' ditt i hjæl

Førr det handle om å leve det
handle om å gje
Det handle om å ælske æ snakke
om å se
Det handle om å sønge så høgt
som æ vil
Det handle om å gjønge te æ får te
det æ vil

Vess Gud e Gud og du
E Gud e du enno nøydd å be
Så ber du mæ med tomme
Ord du spør men kan æ se
At du stille opp i ein sjakk
Armé mens du strides innenfra
Mot svart og kvitt og rett og
Feil før det trur du at
Man ska

Men det e nå' ainna å
Leve det e nå' ainna å gje
Det e nå' ainna å elske det e nå'
ainna å se
Det e nå' ainna å sønge så høgt
som man vil
Der e nå' ainna å gjønge
Te man får te det man vil

*Låtskrivere: Mia Sandberg.
Tekst: Kine Hellebust.*

TIL LAGS AAT ALLE KANN INGEN GJERA

Til Lags aat alle kann ingen gjera;
det er no gamalt og vil so vera.
Eg tykkjer stødt, at det høver best
aa hjelpa den, som det trenger
mest.

Og kor du bryggjar og kor du
bakar,
d'er alltid ein, som det ikkje
smakar;
og naar den eine daa gjerer Rop,
so ropar sidan den heile Hop.

D'er mange nog, som vil Domar
vera
og læ aat alt, som dei andre gjera.
Og Lyte finna dei rundt i Kring,
og sjølve gjera dei ingen Ting.

Låtskrivere: Norsk Folketone
Tekst: Ivar Aasen

JA ALLE SAMMAN ME MED LYT VERA

Ja alle saman me med lyt vera
til folket, landet vårt fram å bera;
kvar har sin lut av det arbeid fått,
ein i det store og ein i smått,

Og kvar lyt gjera kva han kan
makta;
om smått det vert, får du ikkje
akta.
Når alle småtak i hop vert lagt,
det veksa kan til ein verdensmakt!
Det veksa kan til ein verdensmakt!

Låtskrivere: Norsk Folketone.
Tekst: Olaus Alvestad.

DEN FYRSTE SONG

Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga,
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt
når eg fær auga kvila;
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytnar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som all ting heilar.

KJERRINGA MED STAVEN

Kjerringa med staven høgt oppi
Hakadalen
Åtte potter rømme, fire merker
smør
So kinna Kari, Ola hadde før
Kjerringa med staven

*Låtskrivere: Trad. Norsk
Folketone.*

Så aldrig eg bytta burt fela for fe
Så aldrig eg bytta burt fela for fe
“Du gamle go’e fiolin du fiolin
Du fela mi”

*Låtskrivere: Trad. Norsk
Folketone.*

PER SPELEMANN

Per spelmann han hadde ei
einaste ku
Per spelmann han hadde ei
einaste ku
Han bytta bort kua fekk fela igjen
Han bytta bort kua fekk fela igjen
“Du gamle go’e fiolin du fiolin
Du fela mi”

Per spelmann han spelta a fela hu
let
Per spelmann han spelta a fela hu
let
Så gutterne dansa’ og jenterne
gret
Så gutterne dansa’ a jenterne gret
“Du gamle go’e fiolin du fiolin
Du fela mi”

A um eg vert gammal som mose
på tre

DANSE MI VISE

Vinden blæs synna, og vinden
blæs norda,
Lyset og skuggen er syskjen på
jorda.
Sommarn er stutt, og vintern er
lang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Innunder yta glir moldmørke årer.
Blåveisen blømer i gråbleke vårer.
Livstrua bryt gjennom tela og
tvang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Somme er fattige, somme er rike.
Berre tel slutt er vi jamsis og like.
Vegen er lystig, og veggen er vrang.
Danse mi vise, gråte min sang.

NÅR HIMMELEN FALLER NED

Det snør
Himmelsk korrekturlakk over
feilstavet sommer
Og hør
bylarmen forsvinner under dalende
flommer
Vi har hørt at ingen snøfnugg er
like
Og sånne under kan en tenke på
en stund
Jeg lener hodet helt tilbake
Og får et iskyss på min munn
Og får et iskyss

Det snør
stumme stjernesøstre fra usynlige
munner
Og hør
av angrepet fra myldrende lydløse
sekunder
I dag inntas jorden av en himmelsk
hær
Uten våpen tvinges hele byen i
kne

Alt går litt langsommere her på
jorden
Når hele himmelen faller ned

Takk for den unyttige snø
Til bry og til besvær
Nå inntas jorden av en himmelsk
hær
Uten våpen tvinges hele byen i
kne

Når hele himmelen faller ned
Hele himmelen.
Når hele himmelen faller.

Når hele himmelen faller ned
Alt går litt langsommere her på
jorden.
Når hele himmelen faller ned.

*Låtskrivere: Anne Grete Preus.
Tekst: Anne Grete Preus.*

Å EG VEIT MEG EIT LAND

Å eg veit meg et land, langt der
oppe mot nord.
Med ei lysande strand, mellom
høgfjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest, der mitt
hjarta er fest.
Med dei finaste, finaste band.

Denne heimen er meg kjær, som
den beste på jord,
Han mitt hjerta er nær denne
fjetrande fjord.
Å det målande fjell, og den strå-
lande kveld,
Hugen leikar, han leikar på deim.

Å eg minnest, å eg minnest, så vel
dette land.
Å eg minnest, å eg minnest, så vel
dette land.

Å eg minnest, å eg minnest, så vel
dette land.
Å eg minnest, å eg minnest, så vel
dette land.

Der eit fjell stig mot sky
Med si krona av snø
Og i lauvklednad ny
Det seg speglar i sjø
Og det smiler mot strand
Med si bringe i brann
I den solklåre
Solklåre kveld

Å eg minnest, å eg minnest, så vel
dette fjell
Å eg minnest, å eg minnest, så vel
dette fjell

*Låtskrivere: Anton Thomsen.
Tekst: Elias Blix.*

MOR JEG VIL TILBAKE

Mor, jeg vil tilbake
til ditt myke, mørke leie.
Verden er for stor for meg.
La meg forsvinne i deg!

En liten gutt er født.
Hodet hans er stort og rødt.
Han skriker som en gris,
just på ungers vis.
Livet blir et sjokk
for den som synes mor var nok.
Her er det klart og kaldt,
lukt og leven overalt
Alle hylér så,
ingen fred å få.
Dagen i et hopp -
er mye for så liten kropp.

Mor, jeg vil tilbake
til ditt myke, mørke leie.
Verden er for stor for meg.
La meg forsvinne i deg!

En gammel mann er født,
kroppen hans er tung og trøtt.
Han mister sin forstand,
slik de gamle kan.
Livet fullt av sjokk,
åtti år ble mer enn nok.
Her er det hvitt og kaldt,
uniformer overalt.
De som gir han brød,
venter på hans død.
Dagen er en lek
med salmebok og julenek.

Mor, jeg vil tilbake
til ditt myke, mørke leie.
Verden er for stor for meg.
La meg forsvinne i deg.

*Låtskrivere: Jan Eggum
Tekst: Jan Eggum*

VOI VOI

I en liten dal, langt mot nord
Der hvor solen lyser natten lang
I en liten dal, langt mot nord
Hørte jeg en samepikes sang
Sangen var visst kommet med en
vind
Sønnavinden tok den over havet
Piken var så lys og lett til sinn
Og rytmen fikk hun visst i
vuggegave

I en liten dal glad som få
Hørte jeg en sang som lød som så

Voi voi, høyt oppi fjellet
Hører du denne hilsen fra meg?
Voi voi, jeg vil fortelle
At jeg venter på deg

Voi voi, tiden står stille når jeg
venter på kjæresten min
Voi voi, skjebnen vår ville at jeg
skulle bli din

Voi voi! Om noen dager er det
lørdag du vet!
Voi voi! Da vil en fager drøm bli
virkelighet!
Voooooooooiiii!

Snart vil du komme ned til dalen
og kjæresten din
Voi voi! Uken er omme
Lørdagskvelden blir fin...
Lørdagskvelden blir fin.

*Låtskrivere: Georg Elgaaen.
Tekst: Georg Elgaaen.*

FOR VÅR JORD

Ingen vet hvem hun er
Ingen våger å gå for nær
Der hun står med høye rop
Og store øyne som aldri møter
våre
Hun ser inn i glemte land
Folk tror hun mangler forstand

Hun er en av de som våker ved
flammen (for vår jord)
En av de som holder grenene
sammen (for vår jord)
Hun ser at jorden er vår mor
Står vakt for vår jord.

Alle ser en annen vei
Praten stilner, vi veksler blikk og
smiler
Hennes skrik er uten hud
Fra jorden bringer hun bud

Hun er en av de som våker ved
flammen (for vår jord)
En av de som holder grenene
sammen (for vår jord)
Hun er en av de som kaver i
strømmen (for vår jord)
En av de som aldri våkner av
drømmen (om vår jord)
Hun ser at jorden er vår mor
Stå vakt og la flammen få brenne
Samme hva som vil hende
Stå vakt
For vår jord.

*Låtskrivere: Anita Skorgan
Tekst: Erik Hillestad.*

Spilles i Møre og Romsdal
i perioden 13. april - 15. mai.

TE
ATRE
TVÅRT